

ק"פ 22946/11/18 - אתי ארלנק נגד בנק לאומי לישראל בע"מ, הוט מערכות תקשורת בע"מ

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 22946-11-18 ארלנק נ' לאומי לישראל בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
קובלת	אתי ארלנק
נגד	
נאשמים	1. בנק לאומי לישראל בע"מ 2. הוט מערכות תקשורת בע"מ

החלטה

הקובלת הגישה בקשה לפטור אותה מתשלום אגרה שיש לשלם לצורך הגשת קובלנה פלילית. המבקשת טענה כי בשל מצבה הכלכלי אין באפשרותה לשלם את תשלום האגרה וכי היא מתקיימת מקצבה של הביטוח לאומי וכי היא מפרנסת ילדה חולה. המבקשת הגישה תדפיסים חשבון הבנק והתבקשה לצרף תצהיר ובו תפרט את רכושה ומקורות הכנסתה בששת החודשים שקדמו להגשת הבקשה ואולם לא עשתה כן חרף העובדה שניתנה לה תקופה ממושכת לעשות כן.

על פי כתב הקובלנה אותה הגישה הקובלת, הקובלת התקשרה בהסכם עם הנאשמת 2 לפיו הנאשמת תספק לה שירותי אינטרנט וטלפון קווי בתמורה לסכום חודשי קבוע של ₪128. בכתב הקובלנה נטען שנציג המכירות טען כי היות והקובלת לקוחה שלה במשך שנים רבות קודם לכן והיות וחתמה על הסכם, תסדיר היא את הוראת הקבע מול הבנק. הקובלת טוענת בכתב הקובלנה כי האמינה להצהרה זו מן הטעמים שמדובר בחברה ארצית גדולה בעלת מאות אלפי לקוחות ואולי מיליוני לקוחות וברור שהיא בקיאה היטב בכל החוקים, הנהלים והתקנות ולא יתכן כי תטעה בחוק כה משמעותי.

הקובלת טוענת כי לאחר יותר מחודש של מתן שרות ללא תקלות, בתאריך 26.6.18 שלחה הנאשמת 2 לקובלת מכתב ובו צוין שיש לה חוב בסכום של ₪58.27 והתובעת התייחסה למכתב זה כאל טעות. בהמשך, ביום 20.7.18 שלחה הנאשמת 2 מכתב נוסף ובו נכתב כי הקובלת חייבת סכום של ₪59.59, גם אל מכתב זה התייחסה הקובלת כטעות.

כשבועיים לאחר מכן ניתקה הנאשמת 2 את הטלפון בטענה שהקובלת לא חייבת רק את הסכומים לעיל אלא חייבת סכום של ₪489. הנתבע 1 טען שהוא לא דחה שום הוראת קבע כי לא היתה כזו ואף סיפק על פי כתב הקובלנה לתובעת פירוט חשבון המראה כי לא ירד שום סכום של הוראת קבע והוא אינו יודע היכן נעלם הכסף שהושאר עבור הוראת קבע.

הקובלת טוענת כי המניע להתנהגות פלילית של הנאשמים היא השתלטות של גורמים עברייניים, ביריוניים על כל התאגידים שהופרטו והתנכלות מכוונת לחלשים שבחברה בעיקר למקבלי הקצבאות של המוסד לביטוח לאומי. רדיפה זו נמשכת שנים לטענת הקובלת וכוללת עבירות פליליות רבות יותר מהעבירות המפורטות בקובלנה.

המבקשת לא צירפה תצהיר לבקשתה ולא פירטה במסגרת בקשתה לגבי רכוש. אמנם, המבקשת מקבלת הכנסה נמוכה ך מדובר בתשלום אגרה ששוכנעתי כי המבקשת יכולה לעמוד בתשלום בו.

עסקין בהליך של קובלנה פלילית פרטית. בית המשפט העליון עמד על תכליתו של מוסד הקובלנה הפלילית הפרטית ברע"פ 10857/08 אבו סוכון נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/8/09), שם נקבע, בין היתר:

"היכולת להגיש קובלנה מעניקה בידי הפרט אפשרות לעמוד על זכויותיו ולהביא לאכיפת החוק, בכל אותם מקרים שבהם התביעה הכללית נמנעת, מטעמים שונים, מהעמדתם של מבצעי העבירות לדין. דבר זה מבטא הכרה באינטרס האישי של נפגע העבירה בהעמדתו של העבריין לדין, וגם הכרה באינטרס ציבורי רחב יותר, להביא למיצוי הדין בחלק מהמקרים שבהם אין רשויות התביעה עושות כן, על ידי שיתופו של הציבור במלאכה זו. משכך, יש הרואים בקובלנה ערובה חשובה לחירות ואכיפת החוק..."

חרף חשיבותו של ההליך, יש לזכור כי הליך הקובלנה הפלילית הפרטית הוא חריג לכלל הבסיסי לפיו המדינה היא האחראית לניהולו של ההליך הפלילי ולאכיפת הנורמות הפליליות, בהיותה אמונה על האינטרס הציבורי. בית המשפט העליון התייחס לקשיים הטמונים בהליך הקובלנה הפלילית הפרטית גם בפרשת אבו סוכון הנ"ל, שם נקבע, בין היתר:

"אולם, לצד יתרונות אלה של מוסד הקובלנה, כרוכים בו גם קשיים לא מבוטלים, שעל חלקם עמד בית משפט זה בעבר: "הקובלנה הפרטית מכבידה עם הנאשם. היא מוגשת מבלי שהקובל חייב להגיש תחילה תלונה בגינה ומבלי שהיא חייבת לעבור תחילת חקירה משטרתית מסודרת ובדיקת מצב הראיות בידי התביעה... קיים חשש לקובלנה חסרת יסוד מספיק בעובדות. קיים חשש שהקובל מונע מרגשי נקם או מעוניין להציק לנאשם או להטרידו. יש בקובלנות גם בזבוז זמן יקר של ביהמ"ש, בייחוד באותם מקרים שהקובל אינו מיוצג על ידי עורך דין ואינו יודע איך לנהל את הדיון". [ראו בעניין זה גם את רע"פ 482/14 הלפרין נ' סטאר ואחרים (ביום 3/3/14)].

תקנה 13 לתקנות שכותרתה "פטור מתשלומה של אגרה" קובעת:

"(א) בעל דין שבעת שמוטל עליו לשלם אגרה טוען שאין ביכולתו לשלם אגרה יצרף לכתב העיקרי בקשה לפטור מתשלום האגרה ותצהיר שבו יפרט את רכושו רכוש בן זוגו והוריו אם המבקש סמוך על שולחנו ומקורות הכנסתו בששת החודשים שקדמו לבקשה "

אשר למצב כלכלי של מבקש הפטור קובעת ההלכה הפסוקה, כי בעל דין המבקש פטור מתשלום

אגרה חייב לפרוס בפני בית המשפט את מלוא היריעה לגבי נכסיו והכנסותיו (ראה: רע"א 2598/94 כהן נ' שמעון, בש"א 128/99 מצא נ' מצא).

תקנה 14(ג) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 קובעת כי:

"הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה וראה בית משפט שאין ביכולתו של המבקש

שלם את האגרה, ונראה לבית המשפט שההליך מגלה עילה, רשאי בית המשפט

לפטור את המבקש מתשלום האגרה, כולה או חלקה; בית המשפט יתחשב ביכולתו

האישית של המבקש בלבד, בהסתמך על רכוש, רכוש בן זוגו ורכוש הוריו, אם הוא

סמוך על שולחנם בלבד."

על מנת שאדם יזכה בפטור מתשלום אגרה בהליך זה, עליו להראות לא רק שההליך מגלה עילה (כנדרש בתקנה 14), אלא גם שהוא ראוי להיות מובא בדרך זו דווקא, לבית המשפט. מבלי לקבוע מסמרות או עמדה כלשהי באשר לסיכויי ההרשעה, הרי לכאורה על פני הדברים ספק אם הקובלנה שהוגשה מגלה עילה וראויה להתברר כקובלנה פלילית פרטית.

נתתי דעתי לכך כי מדובר בסכום הנמוך יחסית של האגרה וכי לא יהיה באי מתן פטור משום מחסום ממשי בפני ניהול ההליך וסבורני כי אין זה ראוי לפטור את המבקשת מתשלום אגרה במקרה זה וזאת משום "הפגנת רצינות" מצידה של המבקשת.

5129371

546783 אינני מתעלמת מזכותה של המבקשת לגשת לערכאות, אלא שאני סבורה כי במקרה זה בו מדובר בהליך של הגשת קובלנה פלילית פרטית על בית המשפט לנקוט גישה זהירה כלפי מי שמבקש לנהל הליך פלילי פרטי תוך מתן פטור מתשלום אגרה וכי רק במקרים חריגים ומתאימים יש מקום להיעתר לבקשה וזאת בשים לב לעובדה שמדובר בהליך רב עוצמה שלעיתים מוגש ללא הפעלת שיקול דעת נכון וללא ראיות מספיקות. שוכנעתי כי מקרה זה אינו נכנס לגדרם של המקרים בהם יש לפטור את המבקשת מתשלום אגרה.

למעלה מן הצורך אציין כי סעיף 280 לחוק העונשין וסעיף 423 לחוק העונשין אינן נמנות על העבירות שבתוספת השניה לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשמ"ב - 1982.

אשר על כן, אינני נעתרת לבקשה לפטור את הקובלת מתשלום אגרה. מאחר וניתנה לקובלת אפשרות

להשלים מסמכים והיא לא עשתה כן חרף העובדה שהיתה מודעת להחלטתי והאגרה לא שולמה אני מורה על מחיקת ההליך שבפני.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.